

Czytania: Iz 52,7-10; Ps 98,1,2-3ab,3cd-4,5-6; Hbr 1,1-6; Ewangelia J 1,1-18

Uroczystość Narodzenia Pańskiego

Pierwsze czytanie jest zapowiedzią nastania nowego porządku, którego twórcą jest Bóg. Bóg zdecydował się w pewnym momencie ponownie radykalnie zainterweniować w historię świata. Z tego powodu Izajasz zapowiada wszystkim czas radości i wesela. Dla Izajasza jest to powrót Boga na Syjon i powrót Izraelitów z wygnania oraz odbudowa świątyni Jerozolimskiej. Jednak ruiny Jerozolimy mogą oznaczać symbolicznie ludzkość zagubioną i oddaloną od Boga, ludzkość w ciemności i duchowej ruinie. Pan Bóg nie porzuca jednak błądzącego człowieka, ale sam przychodzi, aby do pocieszyć i aby go odkupić, wyrwać z niewoli grzechu i błędów. Wszystkie krańce ziemi zobaczą zbawcze działanie Boga. Ta zapowiedź wypełniła się albo zaczęła wypełniać się przez fakt Bożego Narodzenia.

Bóg przemówił przez Syna. Kiedy Jezus wydawał świadectwo o Janie Chrzcicielu mówił, że „Między narodzonymi z niewiast nie ma większego od Jana. Lecz najmniejszy w królestwie Bożym większy jest niż on»” Łk 7, 28. Jan zakończył pewną epokę przemawiania Boga za pośrednictwem proroków, w pewnym momencie historii świata Bóg przejmuje inicjatywę, jak to ogłasza autor listu do Hebrajczyków, który w taki sposób rozpoczyna swój list: „Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna”. Syn ten był „odblaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty”, dokonał oczyszczenia świat z grzechu i błędów i wrócił na łono Ojca, gdzie oddają mu cześć wszyscy aniołowie Boży.

Bóg, który swoim słowem wszystko stworzył na początku świat, teraz posyła swojego Syna, który staje się żywym i widzialnym słowem Boży. Słowem, które było obecne przy stwarzaniu świata a teraz jest narzędziem odkupienia człowieka. Dlatego Jan ewangelista tak rozpoczyna swoją Ewangelię: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało”. On przyszedł na świat jako światłość, aby wszyscy mogli stać się dziećmi Bożymi i mieć uczestnictwo w boskiej wieczności. Mojżesz nadał prawo, wskazywał reguły jak żyć, nawet kiedy się Boga nie rozumie, „łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa”. Łaska to wyzwolenie z ciemności grzechu, prawda – to prawda o istocie Boga i o tym kim jest Bóg. „Boga nikt nigdy nie widział. Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, o Nim pouczył”. Dlatego wpatrując się w nowo narodzonego Jezusa Chrystusa prosimy, aby wzrastała w nas łaska wiary i nasze rozumienie tego kim jest dla nas Pan Bóg.

o. Wiesław Jonczyk SJ